

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 27CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201781
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319201781.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX T., o zaplatenie 68,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 28. januára 2020 č. k. 15Csp/76/2019-126, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd konanie z a s t a v u j e a rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 28. januára 2020, č. k. 15Csp/76/2019-126 r u š í .

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 68,96 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23,76 eura od 14.5.2016 do zaplatenia, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16,03 eura od 16.6.2016 do zaplatenia, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,17 eura od 15.7.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 51, § 100 ods. 1, ods. 2, § 101, § 102, § 517 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 44 ods. 1, ods. 4, ods. 8 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z..

1.2 Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Telefónica O2 Slovakia, s.r.o.) a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytovať žalovanému služby spojené s využívaním verejnej mobilnej siete a žalovaný sa zaviazal uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si však svoju zmluvnú povinnosť neplnil, keď neuhradil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby. Právnemu predchodcovi žalobcu a žalobcovi (po uzatvorení Zmluvy o postúpení, z ktorej prílohy mal súd prvej inštancie preukázané, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka uplatnená v predmetnom konaní) v dôsledku neuhradených faktúr vznikol nárok na zaplatenie neuhradenej sumy vo výške 68,96 eura. Súd prvej inštancie považoval uzatvorenú zmluvu za zmluvu uzatvorenú platne, pričom žalovaný na jej základe riadne odoberal a využíval jemu poskytované služby. Za celú dobu poberania služieb na nesprávne údaje v zmluve nepoukázal, ani nežiadal ich opravu. Urobil tak až v priebehu daného konania, pričom súd prvej inštancie mal za to, že uvedené nie je spôsobilé ovplyvniť nejakou oprávnenosť a dôvodnosť uplatneného nároku. Služby poskytnuté boli, pričom však cena za ich poskytnutie uhradená nebola. K námietke premlčanie súd prvej

inštancie uviedol, že uplatnený nárok premlčaný nebol, pretože bol uplatnený v rámci premlčacej doby. Najskôr splatná faktúra bola splatná dňa 14.05.2016, a teda k jej premlčaniu by došlo dňa 14.05.2019. Žaloba však na súd prvej inštancie bola podaná dňa 11.04.2019, t.j. mesiac pred premlčaním najskôr splatnej faktúry. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu a konštatoval, že žalovaný sa neplnením si svojich povinností dostal do omeškania s peňažným záväzkom, je preto povinný v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, výška ktorých je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (t.j. deň nasledujúci po splatnosti každej z vystavených faktúr).

1.3 O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu, a preto žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadol v zákonom stanovenej lehote žalovaný a uviedol, že dňa 28.07.2017 bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/30/2017 vyhlásený na jeho osobu konkurz. Predmetné pohľadávky vznikli pred vyhlásením konkurzu zo dňa 28.07.2017, žiadal preto odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Žalobca s poukazom na skutočnosť, že voči žalovanému bol vyhlásený konkurz a následne došlo k zrušeniu konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje konkurz, zdvorilo žiada konajúci odvolací súd, aby postupoval v zmysle zákonných ustanovení, ktoré sa na konanie vzťahujú.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 356 písm. b) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie správcu žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) C. s. p. zrušiť a konanie podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov zastaviť.

5. Podľa § 166a ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (v ďalšom texte „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

6. Podľa § 167e ods. 1 a 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Ak sa konkurz zruší z dôvodu, že tu neboli predpoklady pre vedenie konkurzu, na zastavenie konania sa neprihliada.

7. Podľa § 167v ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, správca bez zbytočného odkladu, po splnení rozvrhu výťažku alebo po tom, čo zistí, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, oznámi v Obchodnom vestníku, že konkurz sa končí. Takéto oznámenie však správca neuskutoční skôr, ako uplynie základná prihlasovacia lehota, a ak niektorý z veriteľov uhradil zálohu na trovy šetrení podľa § 166i ods. 2, nie skôr, ako takéto šetrenia uskutočnil. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje.

8. Podľa § 167v ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurz sa zrušuje tiež uznesením, ktorým súd zastaví konanie z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre vedenie konkurzu. V uznesení rozhodne aj o zrušení oddĺženia. Premlčacia lehota pri pohľadávkach, ktoré mohli byť uplatnené v konkurze prihláškou, neuplynie skôr, ako tri roky od zastavenia konania. Voči tomuto rozhodnutiu je dlžník oprávnený podať odvolanie.

9. Z obchodného vestníka č. 148/2017 (deň vydania 03.08.2017), K020016 vyplýva, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 28.07.2017 sp. zn. 36OdK/30/2017 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz (výrok I.), ustanovená správkyňa W. Q. (výrok II.), a zároveň súd dlžníka oddlžil (výrok IV.).

10. Z obchodného vestníka č. 212/2017 (deň vydania 07.11.2017) č. K036548 odvolací súd zistil, že správkyňa dlžníka žalovaného oznámila, že po prešetrení majetkových pomerov dlžníka zistila, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, konkurz dlžníka sa preto v zmysle § 167v ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii končí a ruší sa.

11. Zverejnením rozhodnutia Okresného súdu Trnava zo dňa 28.07.2017 sp. zn. 36OdK/30/2017 v obchodnom vestníku o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddlžení žalovaného. Pretože žalobca si uplatnil pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok úpadcu - žalovaného, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti predmetné prebiehajúce konanie s poukazom na § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zastavil. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že pri oznámení správcu podľa ustanovenia § 167v zákona o konkurze a reštrukturalizácii, že konkurzná podstata nekrýje náklady konkurzu a konkurz končí, ktorého zverejnením sa konkurz ex lege ruší, k zrušeniu oddlženia nedochádza. Táto okolnosť preto zostala bez vplyvu na postup podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

12. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 C. s. p. a contrario, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, a to vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného ako zákonný dôvod zastavenia konania. Žiadnej zo strán sporu tak z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto potom ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).